

krótko

Modlitwa w intencji katastrofy

DIECEZJA. W wielu parafiach sprawowane były Msze św. w intencji ofiar katastrofy prezydenckiego samolotu pod Smoleńskiem. Podobnie jak w całym kraju, także u nas zawyły syreny. W radomskim kościele pw. Trójcy Przenajświętszej sprawowana była Eucharystia w intencji Janusza Kurtyki, prezesa Instytutu Pamięci Narodowej.

Kondolencje arcybiskupa

WATYKAN. Na ręce Marszałka Sejmu RP kondolencje przesał abp Zygmunt Zimowski. – Jestem głęboko przekonany, że z tej tragedii Bóg, władca Wszechświata, wyprowadzi wiele dobra i miłości, tak bardzo potrzebnych dla naszej Ojczyzny w tych trudnych chwilach – napisał nasz bly ordynariusz.

Żałobne celebry

SPAŁA–WARSZAWA. Biskup Henryk Tomasik przewodniczył uroczystościom pogrzebowym gen. broni Tadeusza Buła, dowódcy Wojsk Łądowych. Odbyły się one w Spałe koło Tomaszowa Mazowieckiego. Nasz ordynariusz został też poproszony o przewodniczenie pogrzebowej celebrze prezesa Narodowego Banku Polskiego Sławomira Skrzypka w Warszawie.

Żałobna Eucharystia w intencji ks. prof. Ryszarda Rumianka

Patron radomskiej teologii

Zawsze chciałem być w Katyniu i teraz spełnia się moje wielkie marzenie – mówił trzy dni przed śmiercią rektor Uniwersytetu Stefana Kardynała Wyszyńskiego.

Te słowa zapamiętał uczestnik spotkania, ks. Dariusz Skrok, dyrektor Instytutu Teologicznego UKSW w Radomiu.

Ksiądz Ryszard Rumianek pochodził z warszawskiego Okęcia. Urodził się 7 listopada 1947 r. w Warszawie. Ale we wczesnym dzieciństwie, w trudnych powojennych latach, przebywał u rodziny na terenie parafii Łękawica.

Ryszard Rumianek otrzymał święcenia kapłańskie 28 maja 1972 roku. Studiował Pismo Święte w Rzymie, Jerozolimie i Warszawie. Coraz bardziej wiązał się z Uniwersytetem Stefana Kardynała Wyszyńskiego, którego pięć lat temu został rektorem. – Z ks. prof. Rumiankiem spotykałam się wielokrotnie, szczególnie wtedy, gdy byłam w Warszawie – mówi Renata Pawlak, pracująca od dziesięciu lat w sekretariacie najpierw Wydziału Teologicznego, a po reorganizacji Instytutu Teologicznego. – Zawsze witał mnie ciepłym uśmie-

chem, a potem pytał, co dzieje się w Radomiu – dodaje.

W seminarystyce kapłanów sprawowana była Msza św. w intencji ks. prof. Ryszarda Rumianka, który zginął w katastrofie prezydenckiego samolotu pod Smoleńskiem. Celebrze przewodniczył bp Stefan Siczek, a homilię wygłosił bp Henryk Tomasik. We Mszy św. uczestniczyli alumni i studenci świeccy, legitymujący się indeksami UKSW. Wielu z nich ten dokument otrzymało wprost z rąk ks. prof. Rumianka. Rektor UKSW zawsze chętnie odwiedzał Radom. Brał udział zarówno w inauguracjach, jak też uczestniczył w sympozjach organizowanych przez Instytut. – Był w Radomiu z prorektorem uniwersytetu kilka tygodni temu. Rozmawialiśmy wówczas o planach związanych z rozwojem Instytutu – mówił bp Henryk Tomasik.

Ks. Zbigniew Niemirski

W czasie żałobnej Mszy św. w prezbiterium ustawiono portret tragicznie zmarłego rektora. Mszy św. przewodniczył mieszkający w seminarium bp Stefan Siczek (trzeci z lewej). Po jego prawej ręce bp Henryk Tomasik, po lewej bp Adam Odzimek

Nieświadome pożegnanie

SZYDŁOWIEC-WARSZAWA. Wieczorem w przeddzień katastrofy z bp. Tadeuszem Płoskim spotkał się Marek Sokołowski, przewodniczący rady powiatu szydłowieckiego. Rozmowa dotyczyła obchodów 200-lecia powiatu, które miały się odbyć 17 kwietnia. Mszy św. miał przewodniczyć biskup połowy i to on miał poświęcić sztandar

dla powiatu. Projekt sztandaru przyjęła Rada Powiatu 31 marca. Podjęto też uchwałę o nadaniu tytułu „Zasłużony dla Powiatu Szydłowieckiego” dla minister Ewy Kopacz i bp. Wacława Depo. – Nie przypuszczałem, że spotkanie z bp. Płoskim było pożegnaniem – mówi Marek Sokołowski.

pt

Wieczór, 9 kwietnia. Spotkanie z bp. Tadeuszem Płoskim (w środku). Pierwszy z lewej Marek Sokołowski

W intencji ofiar

OPOCZNO. Najpierw 11 kwietnia w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, a dwa dni później w kolegiacie pw. św. Bartłomieja odbyły się celebracje upamiętniające ofiary katastrofy prezydenckiego samolotu oraz poległych 70 lat temu w Katyniu. Wraz z rzeszą wiernych i kombatanami modlili się duszpasterze opoczyńskich parafii oraz przedstawiciele władz miasta i regionu. Obecna była kompania reprezentacyjna Wojska Polskiego oraz liczne poczty sztandarowe. Po Mszy św. z kolegiaty wyruszyła procesja na cmentarz św. Marii Magdaleny, gdzie został poświęcony odnowiony pomnik ofiar Katynia. **zn**

Przed pomnikiem ofiar Katynia zaciągnięto honorową wartę

Rocznica bitwy

GARBATKA-LETNISKO. Uroczystości upamiętniające 66. rocznicę bitwy pod Molendami rozpoczęły się Mszą św. sprawowaną w kościele parafialnym. W homilii ks. kan. Augustyn Rymarczyk przypomniał, że była ona największą i wygraną przez połączone siły Armii Krajowej i Batalionów Chłopskich bitwą na terenie Puszczy Kozienickiej, gdzie w latach okupacji hitlerowskiej działali

Ks. dr Dariusz Zbigniew Skrok

Rektor UKSW ks. prof. Ryszard Rumianek był bardzo zaangażowany w powstanie naszego ośrodka już jako prorektor, a szczególnie od 2005 roku jako rektor Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Wspierał wszystkie nasze inicjatywy,

mimo że jesteśmy skromnym ośrodkiem. Zaangażował się niezwykle w powołanie w naszym Instytucie Centrum Myśli Benedykta XVI. Przybywał na sympozja i konferencje naukowe. Miał niezwykłą wrażliwość na los drugiego człowieka.

Księżo rektorze Ryszardzie, roztaczaj nad nami nadal ten niewidzialny parasol twojej życzliwości, sympatii i przyjaźni, jakiej zazналиśmy za twojego życia.

Wypowiedź dyrektora Instytutu Teologicznego UKSW w Radomiu, dla „AVE Gościa Radomskiego”

Łączą się w bólu

RADOM. Parlament Młodzieży Miasta Radomia spotkał się z prezydentem Andrzejem Kosztownikiem i wiceprezydentem Ryszardem Fałkiem na nadzwyczajnym posiedzeniu w sprawie uczczenia pamięci ofiar katastrofy pod Smoleńskiem. Młodzież przez aklamację przyjęła uchwałę następującej treści: „10 kwietnia 2010 roku, w drodze na uroczystości 70. rocznicy zbrodni katyńskiej, zginął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Lech Kaczyński, Pierwsza Dama – Maria Kaczyńska, członkowie polskiej delegacji i załoga samolotu. W imieniu młodzieży Radomia łączymy się w bólu i żałobie ze wszystkimi Polakami, kierując słowa najwyższego współczucia bliskim ofiar katastrofy polskiego samolotu pod Smoleńskiem”. **md**

Przed Urzędem Miasta w Radomiu zapłonęły znicze. Przychodzą tu klasy ze swymi nauczycielami

Informacje z terenu całej diecezji radomskiej:
www.diecezja.radom.pl

AVE GOŚĆ RADOMSKI
radom@goscniedzielny.pl

ADRES REDAKCJI: 26-610 Radom,
ul. Prusa 6
TELEFON (48) 36 32 479
REDAGUJĄ: ks. Zbigniew Niemirski
– dyrektor oddziału,
Marta Deka, Krystyna Piotrowska

Motoserce 2010

Motocykliści oddawali krew na potrzeby dzieci

RADOM. Miało być jak zawsze, głośno i wesoło. W obliczu katastrofy lotniczej w Smoleńsku motocykliści przybyli do Radomia na imprezę, której już nie można było odwołać, pozostawili tylko jeden punkt z bogatego całodziennego programu. Włączyli się do zbiórki krwi – ten bezcenny dar można było oddać w specjalnym ambulansie, jak i w przygotowanych w Urzędzie Miejskim stanowiskach medycznych. W hołdzie ofiarom katastrofy przejechali też ulicami Radomia. Na swych pojazdach zawiesili biało-czerwone flagi przewiązane czarną szarfą. Na radomskie spotkanie przyjechało około 400 motocykli. **kp**

KRYSZYNA PIOTROWSKA

KS. LUKASZ FILIPKOWSKI

Za ofiary i rodaka

ZWOLEŃ. 16 kwietnia w kościele pw. Podwyższenia Krzyża Świętego odprawiona została Msza św. w intencji ofiar katastrofy prezydenckiego samolotu. Wśród nich był pochodzący z parafii Paweł Janeczka, funkcjonariusz BOR. Eucharystii przewodniczył ks. kan. Bernard Kasprzycki, który również wygłosił homilię.

We wspólnej modlitwie, razem z licznym gronem parafian, uczestniczyły władze samorządowe, organizacje, stowarzyszenia, szkoły, kombatancki, harcerze oraz poczty sztandarowe. Po Mszy św. pod pomnikiem Ofiar Katynia złożono kwiaty i zapalono znicze, oddając hołd ofiarom z 1940 r. i 2010 r. **pl**

Przed ołtarzem ustawiono fotografie prezydenta Lecha Kaczyńskiego i Pawła Janeczka

D.K. PAWEŁ LASKOWSKI

Chrystus światłem

STROMIEC. Abp Zygmunt Zimowski w czasie pobytu w naszej diecezji przewodniczył Mszy św. w parafii pw. św. Jana Chrzciciela w Stromcu. Podczas Eucharystii skierował do licznie zgromadzonych wiernych słowo Boże. W homilii przypomniał słowa Jana Pawła II, które wypowiedział on z racji 20. rocznicy zamachu

na swoje życie: „Moce ciemności chciały, żebym od dwudziestu lat już nie żył”. Nawiązując do słów sługi Bożego, arcybiskup mówił: – Każdy z ludzi musi nieustannie walczyć z mocami ciemności i pokonywać je z Chrystusem, bo tylko On jest prawdziwym światłem, które pomaga nam odnaleźć właściwą drogę. **mm**

Abp Zygmunt Zimowski przewodniczył Eucharystii w kościele parafialnym w Stromcu

Hołd poległym

SZYDŁOWIEC. W kościele pw. św. Zygmunta proboszcz tutejszej parafii ks. kan. Adam Radzimirski przewodniczył Mszy św. w intencji pary prezydenckiej i pozostałych ofiar katastrofy pod Smoleńskiem. Eucharystia z udziałem pocztów sztandarowych, burmistrza Sztydłowca Andrzeja Jarzyńskiego i przedstawicieli władz samorządowych przebiegała w atmosferze wyjątkowego skupienia i powagi. W homilii ks. Radzimirski mówił o konieczności skupienia się w tych trudnych chwilach na modlitwie oraz zawierzenia Bogu i trwania przy najważniejszych wartościach, w imię których zginęli najwyżsi przedstawiciele Polski. **mk**

Przed ratuszem ustawiono udekorowane kwiatami i flagami narodowymi zdjęcie pary prezydenckiej. Uczestnicy uroczystości w skupieniu zapalali tu znicze

KRYSZTOF PRZEJAKOWSKI

■ R E K L A M A ■

Co się święci w Radomiu

nowy magazyn reporterów radia Plus

poniedziałek - piątek, godz. 16.00

Odwiedź nas: www.radioplus.pl

newsroom@radioplus.com.pl

Plus 90,7 FM
radio **RADOM**
MIĘKIEGO DNIA

Śmierć z numerem

Ks. STEFAN GRELEWSKI. Pisarz, publicysta, tłumacz, prefekt szkół powszechnych w Radomiu. 13 czerwca 1999 r. w Warszawie papież Jan Paweł II ogłosił go błogosławionym w gronie 108 Męczenników II wojny światowej

ARCHIWUM KURI BISKUPIEJ

tekst

KRYSTYNA PIOTROWSKA

kpiotrowska@goscniedzielny.pl

Jego praca kapłańska trwała niecałe 20 lat, ale w pamięci ludzi zapisał się jako kapłan godny, wypełniający swą posługę zawsze z wiarą, ufnością i miłością do Boga i Kościoła. Aresztowany przez gestapo w nocy z 24 na 25 stycznia 1941 roku wraz z lekarzami, prawnikami, inżynierami, nauczycielami, po „intensywnym śledztwie”, tak jak i pozostali, został skazany na śmierć. Ta przyszła na Dachau, na skutek wycieńczenia organizmu. Odchodził w rewirze, dysponowany na tę ostatnią drogę przez swojego brata ks. Kazimierza Grelewskiego, również błogosławionego.

Ku kapłaństwu

Był synem Michała i Eufrozyny. Urodził się 3 lipca 1898 roku w Dwikożach koło Sandomierza, a na chrzcie świętym otrzymał imiona Stefan Aleksy. Edukację rozpoczął w Szkole Ludowej w Górach Wysokich, potem był gimnazjum w Sandomierzu i Janowie Lubelskim i wreszcie szkoła średnia w Lubartowie. Do seminarium duchownego w Sandomierzu wstąpił w 1916 roku. Trzy lata później został wysłany na studia prawa kanonicznego do nowo powstałego Katolickiego Uniwersytetu w Lublinie. W czasie plebiscytu na Górnym Śląsku pracował w akcji propagandowej Polskiego Biura Plebiscytowego jako pracownik oświatowy i prelegent.

Bierze udział w powstaniach śląskich. Święcenia kapłańskie przyjmuje w październiku 1921 roku z rąk biskupa Mariana Ryxa, a w następnym roku wyjeżdża do Strasburga, by dokończyć tam studia rozpoczęte w Lublinie. Obok nauki znajduje czas na działalność duszpasterską w ośrodkach robotniczej emigracji polskiej we Francji. Po trzech latach otrzymuje tytuł doktora prawa kanonicznego i wraca do kraju. Angażuje się w działalność Związku Robotników Chrześcijańskich, gdzie jest generalnym sekretarzem i równocześnie pełni obowiązki członka zarządu obwodowego Funduszu Bezrobocia w Radomiu. W tym czasie zakłada też dwutygodnik „Hasło”, organ Ruchu Chrześcijańsko-Społecznego. Ze względu na zły stan zdrowia prosi o zwolnienie ze stanowiska generalnego sekretarza ZRC. Przyjmuje zaś stanowisko prefekta szkół powszechnych w parafii Opieki NMP w Radomiu. Jest także biegłym w Sądzie Okręgowym w Radomiu i kieruje założonym przez siebie biurem prawnym przy redakcji miesięcznika „Prawda Katolicka”.

Żyłka dziennikarska

Był ks. Stefan także korespondentem, informującym kraj i świat o sprawach diecezji. Informacje i artykuły zamieszczał w „Małym Dzienniku”, „Kurierze Warszawskim”, „Słowie Narodu”, „Przewodniku Katolickim” i „Ateneum Kapłańskim”. Zainicjował i wydał dwa „Roczniki Diecezji Sandomierskiej”. Z kolei wydawane przez niego czasopismo „Prawda Katolicka” miało za cel bronić wiary katolickiej przed

Ksiądz Stefan Grelewski (3.07.1898–9.05.1941)
PO PRAWIEJ: Pierwszokomunijne dzieci ze swoim księdzem NA SĄSIEDNIEJ STRONIE: Ksiądz Stefan Grelewski na zjeździe pisma „Rzeczpospolita” w 1930 roku

sekciarstwem. W ówczesnej Polsce ks. Stefan Grelewski miał opinię najlepszego znawcy w dziedzinie znajomości wyznań i sekt religijnych. W 1935 roku pełnił funkcję prezesa Związku Inteligencji Polskiej w Radomiu. Był współorganizatorem Pierwszego Diecezjalnego Kongresu Eucharystycznego w Radomiu, a także uczestniczył w Kongresie Eucharystycznym w Budapeszcie w 1938 roku. Był również świetnym dziennikarzem polemistą i tłumaczem z języków niemieckiego i francuskiego. Tłumaczył dzieła Karola Adama, kard. Adolfa Bertrama, F. Jurgensmeiera. W sumie opublikował 58 prac.

Wśród młodzieży

Ks. Stefan Grelewski na początku uczył w szkołach męskich im. ks. Jana Długosza i im. Tadeusza Kościuszki oraz w Szkole Rzemieślniczo-Przemysłowej im. Jana

Kilińskiego w Radomiu. Nominację na prefekta Gimnazjum Męskiego im. Jana Kochanowskiego w Radomiu otrzymał w 1932 roku. Był tam nauczycielem i pełnił funkcję moderatora Sodalicii Mariańskiej. Codziennie odprawiał w tym czasie Msze św. w kościele Opieki NMP, przy ołtarzu św. Józefa, i prowadził parafialną Caritas. Równocześnie był kapelanem kaplicy Świętej Rodziny przy ul. Wysokiej. Trzeba dodać, że ks. Stefan, zapewne pod wpływem brata ks. Kazimierza, który zakładał w Radomiu liczne koła tzw. Teresek, krzewił wśród młodzieży kult św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

– Niesłychanie rzutki, pełen inicjatywy i zapału potrafił ks. Stefan Grelewski rozwinąć, obok swoich zajęć szkolnych, obejmujących ponad 30 godzin tygodniowo, szeroką działalność publicystyczną i naukową. Pomimo przepracowania i złego

m 25281

zdrowia, co nieraz wywoływało u niego omdlenia, zawsze uśmiechnięty i wesoły, zdawało się, że szuka wciąż pomysłów nowych prac dla siebie i nowych trudności, które tak łatwo i pogodnie umiał rozwiązać – tak o radomskim błogosławionym księdzu pisał bp Franciszek Jop, sufragan sandomierski.

W wirach wojny

Wybucho II wojna. Ks. Stefan uczy religii w tajnych szkołach gimnazjalnych, współorganizuje kuchnie dla biednych – a są wśród nich przesiedleńcy z Poznańskiego. Od kwietnia 1940 roku ukrywa się przed okupantem. Jest wikariuszem w Potworowie, a potem rektorem radomskiego kościoła Świętej Trójcy. Po raz pierwszy zostaje aresztowany 27 września 1940 roku. Zwolniony, wraca do swoich obowiązków duszpasterskich w parafii, ale także opiekuje się jeńcami polskimi, przebywającymi w podradomskich obozach. Zaopatruje ich w żywność i odzież. Dzięki znajomościom udaje mu się dla niektórych z nich załatwić uwolnienie.

24 stycznia 1941 roku gestapo przeprowadza aresztowania

w Radomiu i okolicy według wcześniej przygotowanej listy, na której jest nie mniej niż 335 osób, głównie spośród miejscowej inteligencji. Wśród zatrzymanych są bracia-księża Stefan i Kazimierz Grelewscy.

Wszystkich początkowo zgromadzono na dziedzińcu koło gmachu Sipo przy ul. Kościuszki i niebawem wywieziono samochodami ciężarowymi w tzw. radomskim transporcie do Skarżyska-Kamiennej. Tam umieszczono ich w budynku Szkoły Powszechnej, która służyła jako miejsce intensywnego śledztwa. Po przeprowadzeniu „badań” sprowadzono do Skarżyska z Radomia sąd doraźny, ten zaś skazał wszystkich na karę śmierci. Wyroków na miejscu jednak nie wykonywano. Dokładnie miesiąc od aresztowania 290 mężczyzn wysłano pociągiem do Oświęcimia. Tam cały radomski transport został najpierw zdziętkowany. Wybrano 25 osób i natychmiast je rozstrzelano. Pozostałych skierowano do karnej kompanii. Panowały tam tak potworne warunki, że więźniowie żywi stamtąd nie wychodzili. Ks. Stefana

oznaczono numerem 10444, jego brata Kazimierza numerem 10443. Po trzech miesiącach, 4 maja, braci Grelewskich wywieziono do obozu w Dachau. Ks. Stefan otrzymał nowy obozowy numer 25281, jego brat 25280. Pięć dni później ks. Stefan zmarł w obozowym szpitalu z głodu i wycieńczenia, przygotowany na śmierć przez swojego brata współwięźnia. – Stefcio umarł na moich rękach – napisał do matki ks. Kazimierz.

Ks. prof. dr hab. Józef Krasinśki, autor biogramu naukowego bł. ks. Stefana, tak o nim napisał: Był człowiekiem niespożytej energii, pełen inicjatywy i zapału. Uprawiał szeroką działalność społeczną, publicystyczną i naukową. Wykładał na kursach duszpasterskich organizowanych w różnych diecezjach. Dzięki znajomości języków obcych tłumaczył dzieła zagranicznych autorów. Prowadził wzorowe życie kapłańskie, oddany całkowicie swemu powołaniu i sprawie Bożej. ■

Opracowano na podstawie książki pt. „Mistrzowie wiary. Błogosławieni męczennicy radomscy” ks. Stanisława Makarewicza

Medialny patron solidnej apologetyki

Ks. DR ZBIGNIEW NIEMIRSKI, BIBLISTA – Miniony czas przyniósł nam kilka filmowych produkcji podważających

wiarygodność chrześcijaństwa i Kościoła. Oto dla przykładu James Cameron po „Titanicu”, a przed „Avatarem”, nakręcił niby naukowy dokument „Zaginiony grób Jezusa”. Alejandro Amenabar jest reżyserem filmu „Agora”, który opowiada historię pogańskiej męczennicy filozofki Hypatii, zamordowanej przez fanatycznych chrześcijan. A teraz mamy oglądać film Sonke Wortmanna o papieżu Joannie. Każdy z tematów tych produkcji – i to od czasów oświecenia, a u nas szczególnie w czasie materializmu dialektycznego – wracał niczym bumerang jako łakomy kąsek, mający coś uszczknąć z chwalebnych dziejów chrześcijaństwa, a nawet wprost zozydzić je i ukazać jako historię dziejów przemocy z oszustwem w tle i u jego początku. Te tematy mają wciąż nośną siłę, bo bazując na nikłej znajomości historii Kościoła, czynią duży zamęt w umysłach.

Taki kontekst zaprasza do obudzenia solidnej obrony – wolnej od pustej ideologii, ale popartej rzetelną wiedzą. Bł. ks. Stefan Grelewski był świadom potrzeby takiej aktywności w nauczaniu Kościoła. Chcąc bronić prawd wiary i prawdziwego obrazu Kościoła, w 1930 r. założył czasopismo „Prawda Katolicka”. Redagował je do 1935 r. Już wtedy wiedział, że w dzieło obrony Kościoła potrzeba zaangażować media. Jako błogosławiony może być patronem solidnej apologetyki.

Odświeżenie pomnika upamiętniającego białoruskich lotników

Poświęcili własne życie

Piloci nie próbowali się katapultować.

Do ostatniej chwili manewrowali maszyną, by uniknąć rozbicia się w terenie zabudowanym.

Było to 30 sierpnia 2009 roku, podczas międzynarodowych pokazów lotniczych Air Show w Radomiu. Dwaj białoruscy piloci, pułkownicy Aleksandr Marfickij i Aleksandr Żulawlewicz, stracili życie podczas swojego pokazowego programu. Ich myśliwiec Su-27 rozbił się na polach nieopodal lotniska we wsi Małęczyn. Z inicjatywą uczczenia ich pamięci wyszli wojskowi organizatorzy pokazów i okoliczni mieszkańcy. Ci ostatni chcą w ten sposób wyrazić wdzięczność pilotom za to, że poświęcili

własne życie, by sprowadzić spadającą maszynę na pola, a nie na ich domy. – Pomniki są znakami czasu i historii. Stawiamy je w celu upamiętnienia jakiegoś wydarzenia. Pamięć o tej tragedii będzie zawsze żywa – mówił wójt gminy Gózd Adam Jabłoński podczas odsłonięcia obelisku upamiętniającego tragicznie zmarłych pilotów. Pomnik znajduje się w pobliżu miejsca katastrofy, a zaprojektowała go radomianka Anna Rudnicka. Ziemię pod obelisk podarował Norbert Pająk. W uroczystości odsłonięcia obelisku-pomnika uczestniczyli delegaci Republiki Białorusi, reprezentanci Sił Powietrznych RP, rodziny nieżyjących pilotów, przedstawiciele duchowieństwa, władz miasta Radomia, gminy Gózd oraz Kompania Reprezentacyjna Sił Powietrznych RP, Orkiestra Wojskowa z Dębłina i licznie zgromadzeni okoliczni mieszkańcy. Kompania Reprezentacyjna oddała trzy salwy honorowe,

a nad uczestnikami uroczystości w „Locie pamięci” przeleciały Orliki. Uroczystości przy pomniku poprzedziło nabożeństwo w radomskiej cerkwi w intencji poległych.

Choć nie było to wpisane w scenariusz uroczystości, gdy wszyscy

powoli rozchodzili się, wdowy po białoruskich pilotach ze łzami w oczach, jakby na pożegnanie, dotykały zimnego obelisku, a potem wsysały do foliowej torebki garstkę ziemi. Gdzieś wysoko śpiewał skowronek. **Krystyna Piotrowska**

Obelisk stanął w pobliżu miejsca katastrofy białoruskich pilotów

KRYSZYNA PIOTROWSKA

30 lat pracy twórczej Krystyny Joanny Szymańskiej

Jej światy

Woli wypowiadać się pędzlem niż słowami, a jej potrzeba wypowiedzi ulega nieustannym zmianom.

Uprawia rysunek i malarstwo. Jest absolwentką Instytutu Wychowania Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Dyplom z grafiki warsztatowej uzyskała w pracowni prof. Danuty Kołwzan-Nowickiej. – Jednym znana jako artystka, innym jako wieloletni dyrektor Szkoły Plastycznej I Stopnia im. Jacka Malczewskiego w Radomiu, gdzie przez siedemnaście lat była dyrektorem. Dla jeszcze innych dyrektor Wydziału Kultury w radomskim Urzędzie Miejskim – otwierając wystawę, powiedziała jej kurator Elżbieta Raczkowska. Ekspozycja została zorganizowana z okazji 30 lat pracy twórczej Krystyny Joanny Szymańskiej. Jubilatka zatytułowała

Gratulacjom i życzeniom dla Krystyny Joanny Szymańskiej od znajomych i przyjaciół nie było końca

KRYSZYNA PIOTROWSKA

ją „Światy, które nie istnieją”. Jak sama powiedziała, pragnie zabrać widzów w podróż, żeby odpowiedzili światy, które nie istnieją, choć tak naprawdę są w każdym z nas.

Ci, którzy od lat znają i podziwiają talent Krystyny Szymańskiej, podpiszą się pod stwierdzeniem, że wystawa jest echem twórczości z poprzednich lat, ale już z nową

wizją twórczą, z elementami filozofii. – Wolę wypowiadać się pędzlem. Malarstwo jest szczególnym rodzajem wypowiedzi. Niby mówię, a milczę. Równocześnie myślę, pracuję i nic nie robię, bo siedzę. Dlatego uważam, że malarstwo jest bliższym środkiem wypowiedzi niż mówienie non stop – mówi jubilatka i dodaje: – Moja potrzeba wypowiedzi ulega nieustannym zmianom. Czasami ogarnia mnie nieodparta chęć pokrywania kartki plamami i kreskami. Maluję wtedy, wyłączając świadomość. To jest trudne, ale nie niemożliwe. Taki wytwór może być skończonym dziełem lub punktem wyjścia do dalszej pracy.

Artystka ma na swoim koncie liczne wystawy zbiorowe i siedem indywidualnych. Tę jubileuszową w radomskiej Resursie Obywatelskiej można oglądać do 26 kwietnia.

kmg

Gościnnie polecamy

Naukowe pamiętniki

Choć w zapisie daty widnieje rok 2009, w ostatnich tygodniach zeszyły z maszyn drukarskich Wydawnictwa Diecezji Radomskiej AVE.

Jeśli używam słowa pamiętniki, robię to z dwóch powodów. Pierwszy to ten, że te publikacje dokumentują badania naukowe szeregu osób bądź pracujących w naszej diecezji, bądź z nią jakoś związanych. Drugi to wyjątkowa okoliczność – osoba związana z pierwszą publikacją nie żyje. Ks. prof. Ryszard Rumianek, rektor UKSW, zginął w czasie katastrofy prezydenckiego samolotu.

Współpracownicy Prawdy

– Z ogromną radością mam zaszczyt otworzyć sympozjum na temat *Cooperatores Veritatis* – Joseph Ratzinger/ Benedykt XVI. Odbijające się w przededniu wizyty Benedykta XVI w Polsce sympozjum wpisuje się w dzieje oraz współczesność naszej uczelni – mówił 20 maja 2006 r. w Radomiu ks. Rumianek. Łaciński tytuł konferencji (Współpracownicy Prawdy) jest biskupim zawołaniem kard. Józefa Ratzingera.

Pierwsze dwa dni międzynarodowego sympozjum odbyły się w gmachu seminarium pod patronatem Instytutu Teologicznego związanego z UKSW. Druga część miała miejsce w Warszawie. Tam organizatorem był wydział teologiczny, katedra teologii dogmatycznej i fundamentalnej.

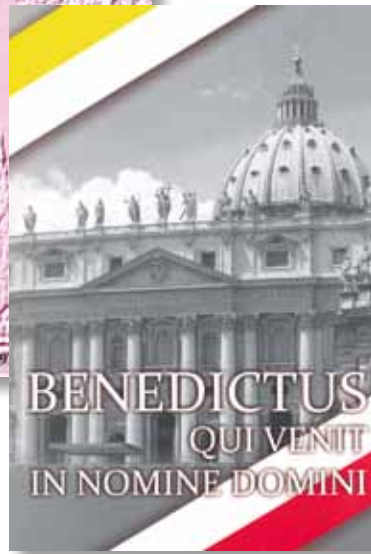
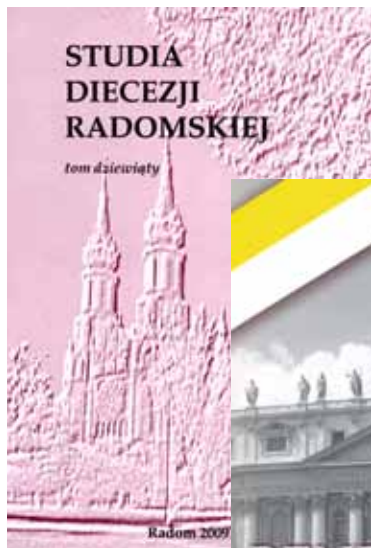
Książka „Benedictus qui venit in nomine Domini” („Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie”) zawiera wszystkie materiały z tej trzydniowej konferencji. Obok wykładów, którzy wzięli udział w sympozjum, przyjeżdżając z uczelni watykańskich oraz z szeregu uczelni naszego kraju, referaty wygłosiło kilku księży pracujących w radomskim instytucie. Redaktorem książki jest jeden z nich, ks. prof. UKSW Roman Karwacki.

Cennym dopełnieniem referatów jest bogata dokumentacja fotograficzna, w której swój udział miała radomska redakcja „Gościa Niedzielnego”.

Studia Diecezji Radomskiej

Ta seria wydawnicza ukazała się po raz dziewiąty. Od początku redaguje ją ks. dr Zbigniew Niemirski, zapraszając autorów, by tu publikowali swe naukowe dokonania. Warto nadmienić, że w siódmym tomie swój artykuł opublikował ks. prof. Ryszard Rumianek. Prezentował w nim naukę proroka Ezechiela o nawróceniu.

Dziewiąty tom „Studiów”, obok ponad dwudziestu artykułów z takich dziedzin, jak szeroko rozumiana teologia, historia, prawo, pedagogika, oraz recenzji, zawiera materiały z sympozjum zorganizowanego w Radomiu w grudniu 2008 r. z okazji 40. rocznicy sakry bp. Edwarda Materskiego. Autorami tekstów są zarówno duchowni, jak i świeccy.

Redaktor serii już rozpoczął zbieranie materiałów do dziesiątego, jubileuszowego tomu. – Łamów naszej serii wydawniczej nie ograniczamy tylko do środowiska Instytutu Teologicznego czy Wyższego Seminarium Duchownego. Zapraszamy każdego, kto chciałby podzielić się owocami swych badań, szczególnie tych, które jakoś dokumentują sprawy i opisują osoby związane z naszą diecezją i przez to stają się naukowymi pamiętnikami – mówi ks. Niemirski.

Paweł Tarski

- Benedictus qui venit in nomine Domini. Sympozjum międzynarodowe Cooperatores Veritatis, red. ks. Roman Karwacki, Radom 2009.
- Studia Diecezji Radomskiej, tom 9., red. ks. Zbigniew Niemirski, Radom 2009.

zapowiedzi

Koncert chopinowski

26 kwietnia o 16.00 w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego (Radom, ul. Młyńska 23/25) odbędzie się koncert Filharmonii Narodowej „Taneczny świat Fryderyka Chopina”.

Sesja naukowa (patronat GN)

Wyższe Seminarium Duchowne, Instytut Teologiczny UKSW w Radomiu i Polskie Towarzystwo Teologiczne w Krakowie zapraszają na sesję naukową pod hasłem „Pokuta dzisiaj”, zorganizowaną z okazji Roku Kapłańskiego i 10-lecia UKSW w Radomiu. Sesja odbędzie się **27 kwietnia** w gmachu radomskiego seminarium.

PROGRAM:

- 9.00 – Wprowadzenie, ks. dr Dariusz Skrok.
- 9.20 – „Pokuta w refleksji teologicznej kościoła anglikańskiego”, ks. prof. KUL dr hab. Przemysław Kantyka.
- 10.00 – „Formy pokuty pozasakramentalnej w starożytnym Kościele”, ks. dr Piotr Turzyński.
- 10.30–11.00 – Dyskusja.
- 11.00 – Przerwa.
- 11.30 – „Ars celebrandi – szafarz sakramentu pokuty”, ks. dr Dariusz Skrok.
- 12.00 – „Problemy bioetyczne w konfesjonale. Przemiany mentalnościowe w dziedzinie prokreacji. Doświadczenie włoskie”, ks. prof. dr hab. Artur Jerzy Katol.
- 12.30 – „Przygotowanie do posługi konfesjonału w formacji seminarialnej”, ks. dr Jarosław Wojtkun.
- 13.00 – „Formacja stała księży – rola Centrum Myśli Benedykta XVI”, ks. prof. UKSW dr hab. Roman Kuligowski.
- 13.30 – Dyskusja i zakończenie.

Finał konkursu

29 kwietnia o 8.30 w gmachu Wyższego Seminarium Duchownego w Radomiu (ul. Młyńska 23/25) rozpocznie się finał Konkursu Pieśni i Poezji Patriotycznej „Kocham moją Ojczyznę”. Organizatorem diecezjalnego konkursu jest Akcja Katolicka.

Skupienie modlitwne

Instytut Świecki Chrystusa Króla organizuje **19 i 20 czerwca** w Ośrodku Edukacyjno-Charakterywnym „Emaus” w Turnie koło Biało-brzegów Radomskich spotkanie modlitwne. – Jeśli poszukujesz swojej drogi życia i chciałabyś oddać się Jezusowi jako osoba świecka konsekrowana, zapraszamy cię na skupienie modlitwne – zachęcają do udziału w spotkaniu organizatorzy. Spotkanie prowadzą ks. dr Piotr Walkiewicz oraz członkinie Instytutu Świeckiego Chrystusa Króla. Zgłoszenia pod numerem telefonu 720 489 246. Więcej informacji o Instytucie Świeckim Chrystusa Króla na www.instchrkr.katowice.opoka.org.pl.

PANORAMA PARAFII pw. Chrystusa Światłości Świata w Majkowie

Pokonali tyle trudności

ARCHIWUM PARAFII

Zdaniem proboszcza

– Staram się kontynuować dzieła moich poprzedników, których dokonali przy współpracy

z parafianami. To bardzo imponujące, że tak mała wspólnota zrobiła tak wiele w bardzo krótkim czasie. Parafianie to ludzie bardzo ofiarni i oddani. Wspomagają nas też darczyńcy, jak choćby firma Sara czy Grzegorz Paż. Wszystkim jestem bardzo wdzięczny. Razem udało się nam zbudować drewniany połączony ołtarz. Wokół ścian kościoła, który został pomalowany, położyliśmy boazerię, zamontowaliśmy także ogrzewanie i ustawiliśmy ławki z materacami. Zakupiliśmy chorągwie, a jako dar nawiedzenia parafii przez Matkę Bożą w znaku jasnogórskiej ikony zbudowaliśmy grocie maryjną. Na drodze prowadzącej do cmentarza i na cmentarzu ułożyliśmy chodnik. Na grobie ks. Kazimierza Buczaka postawiliśmy pomnik. Przed kościołem zbudowaliśmy schody i urządziliśmy tak potrzebny parking. W planach chcemy – a mówię w liczbie mnogiej, bo każde z przedsięwzięć uzgadniam z parafianami – zbudować ołtarz maryjny. Obok trosk o sprawy materialne moim marzeniem byłby wzrost frekwencji na Mszach św. Bardzo dziękuję władzom gminnym za wszelką pomoc i cieszę się z bardzo dobrej współpracy ze szkołą.

Ks. Tadeusz Urbańczyk

Święcenia kapłańskie – 31 maja 1992 r. Wikariaty – parafia pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Starachowicach, Sucha. Probostwa – Skotniki i Majków od 2005 r.

Marzenie zaczęło się ziszczać ćwierć wieku temu. Choć **jest ich niespełna tysiąc**, dziś mają dobrze zorganizowaną parafię.

Proboszcz z ministrantami i scholą parafialną. W tle drewniany połączony ołtarz

został ks. Ryszard Wamyj. To on prowadził dzieło budowy kościoła. Gdy rok później bp Edward Matercki erygował parafię, ks. Ryszard został proboszczem. To bardzo wzmocniło wspólnotę.

Po podziale diecezji w 1992 r. ks. Wamyj przeszedł do diecezji sandomierskiej, a proboszczem w Majkowie został ks. Kazimierz Buczak. Nowy duszpasterz prowadził prace wykończeniowe przy kościele i rozpoczął budowę plebanii. Zamieszkał w niej w 1995 r. Zmarł dziesięć lat później. Trzecim proboszczem został ks. Tadeusz Urbańczyk. – Staram się kontynuować dzieło moich poprzedników, ściśle współpracując z wiernymi – mówi duszpasterz.

Wierni

W parafii dominują ludzie starsi. Młodzi bardzo często wyjeżdżają. Szukają pracy także za granicą. Ale wszyscy są bardzo związani z kościołem, który stanął jako owoc ich pracy, modlitwy i ofiarności. W parafii istnieją koła Żywego Różańca, a ołtarz otacza grono ministrantów i schola. Mimo że młodzież zaangażowana w życie parafii może korzystać z sali w szkole, proboszcz chciałby dla niej zorganizować świetlicę. Prace trwają. – Patronem tej świetlicy chcemy uczynić ks. Buczaka. W parafii wciąż żywa jest pamięć poprzednich proboszczów – mówi ks. Urbańczyk.

Ks. Zbigniew Niemirski

Mieszkańcy Majkowa i Michałowa od lat myśleli o własnej świątyni, bo mieli tak daleko do kościoła w Parszowie. Ale nie było to możliwe przed solidarnościowym zrywem z roku 1980. Potem przyszły zmiany. Ks. Stanisław Socha, proboszcz parafii Parszów, wybudował tu kaplicę dojazdową, a działkę pod tę budowlę oddał Stanisław Szliż. Lokalizacja była bardzo korzystna, znajdowała się w centrum przyszłej parafii.

Trzech proboszczów

Zanim ruszyła budowa, powstał komitet, w którego prace zaangażowało się wielu wiernych, między innymi Sylwester Rymarczyk, Zdzisław Sabatowski i Władysław Jagieło. Pierwszym samodzielnym duszpasterzem w 1988 r.

Zapraszamy na Msze św.

W niedziele i święta

9.00, 11.00

W dni powszednie

18.00

